

Manifest občanského sdružení Občané proti EU

Vzhledem k blížícímu se referendu o vstupu České republiky do Evropské unie (EU) považujeme za důležité vyjádřit zřetelně své odmítavé stanovisko k možnému začlenění ČR do současných evropských struktur. K tomuto jasnému NE Evropské unii nás vedou závažné skutečnosti, které vládnoucí eurokracie před veřejností vytrvale zamlčuje. U vědomí odpovědnosti před budoucností považujeme za nutné seznámit veřejnost s možnými negativními důsledky členství ČR v EU a s pravými důvody, proč jistým politickým silám tolik leží na srdci zánik suverenity českého státu. Suverenity s tisíciletou tradicí hájenou a budovanou od přemyslovských dob po současnost.

Jako občané současné ČR, nadaní právem na svobodu projevu, prohlašujeme se vši rozhodností, že odmítáme nové "sametové" mnichovanství a hodláme hájit nezávislost své země. Vědomě se tak stavíme proti zkorumpované pravolevé politické scéně i "občanským" iniciativám s jejich neomezeným přístupem do veřejnoprávních médií a využijeme všech zákonných možností odporu proti demagogickému působení těchto sil na obyvatelstvo ČR.

Občané proti EU vyzývají všechny poctivé Čechy a Moravany, aby se postavili na rozhodný odpor mediální manipulaci a odmítli současně zdiskreditované "osobnosti" veřejného života, které heslem evropské integrace umně maskují své skutečné cíle a hmotné zájmy!

Mocenské elity nám zapomněly sdělit, proč vlastně tolik touží po Bruselské administrativě

Každý poslanec Evropského parlamentu dostane na úhradu svých výdajů, tedy bez diet, za rok 450.000 eur. To je 13.500.000 Kč. Za takovou sumu stojí mnohým politikům za to, pustit se i do likvidace státu. Jde o formu podplácení, která je kritizována často i ve členských státech unie, neboť úředník v bruselské administrativě si vydělá dvakrát více než běžný úředník v západoevropské zemi. Stejným způsobem je postupováno v rámci subvencí, tj. dotací pro jednotlivá hospodářská odvětví. V případě ČR se ovšem ukázalo, že tzv. vyjednaváči za ČR jsou ochotni smířit se i s opačným směrem toku peněz. Poslední výsledky, s kterými naši vyjednaváči naoko nesouhlasí, hovoří totiž o tom, že do EU budeme více odvádět než od ní dostávat! Není divu, Evropský byrokratický moloch EU se musí uživit! Pro samotnou Evropskou komisi, která je ve skutečnosti evropskou centrální vládou, pracuje okolo 21.000 osob, pro všechny úřady EU je to kolem 30.000. EU má parlament na třech místech. Jedná se v Bruselu i ve Štrasburku a v Lucemburku sídlí správa - to je opět 3.500 lidí. Jeden poslanec Evropského parlamentu má obrat jako podnik střední velikosti!

Historie EU

Jak vznikla Evropská unie, která se dnes stala takovýmto socialistickým monstrem?

Především odmítáme, aby EU byla ztotožňována s někdejšími projekty hospodářské spolupráce v Evropě! Až do 80. let to bylo Evropské hospodářské společenství (EHS) co vedlo západoevropskou kooperaci a potom Evropské společenství. Nejdříve se rozvíjely zóny volného obchodu, padaly celní závory a později byl zaveden volný transfer kapitálu a realizován vnitřní trh. Tato zdravá opatření dovedla Evropu zpět ke stavu, který existoval již v druhé polovině 19. století,

neboť také tehdy bylo v Evropě volně obchodováno a existoval volný pohyb kapitálu.

V 80. letech však začala narůstat byrokracie Bruselu. Roku 1970 sestával rozpočet EHS z 9.5 miliardy marek, dnes je to okolo 200 miliard euro. Rostou náklady na aparát EU, rostou subvence a roste přirozeně také korupce. Evropské společenství se vyvíjí k útvaru, který je nebezpečný lidské svobodě. Tento vývoj začal být zřetelně rozpoznatelným až po konci studené války a řízeném pádu komunismu.

Politbyro se přestěhovalo z Moskvy do Bruselu.

Když srovnáme jednací řád moskevského komunistického politbyra s jednacím řádem Evropské komise v Bruselu, zarazí nás nápadně mnoho shodných rysů. Není divu, neboť EU v 90. letech změnila svou tvář, což bylo důsledkem ovládnutí této instituce socialistickou internacionálou. Po tzv. pádu komunismu ve východní Evropě se v EU dostali k moci bývalí komunisté, kteří předtím působili v troc-kistických skupinách či teroristických brigádách, jako např. německý ministr zahraničí Joschka Fischer, který si své výsadní postavení udržel i po letošních německých volbách.

Základy ideologie EU jsou formulovány v tzv. Evropské Chartě základních práv, která se má stát evropskou ústavou. Základem evropské Charty je článek o zákazu diskriminace. To je prastará metoda komunistické kulturní revoluce. Již od 60. let patří k arsenálu demagogů odkrývat údajnou diskriminaci a tímto bojem změnit společnost. Je zcela jasné, že tón udávají titíž lidé, jejichž idoly byli Mao nebo Ho Či-min či jiní komunističtí diktátoři. V Evropské Chartě je uváděno patnáct diskriminací, které musí být v EU znemožněny, a proti kterým musí postupovat Rada ministrů. Mezi nimi nechybí např. diskriminace na základě sexuální orientace. Není přitom definováno, jaké sexuální orientace jsou dovoleny, a jaké ne. Není jasné, zda do toho nespadá např. také pedofilie a jiné oblundnosti. Je zřejmé, že **hlavní úder eurokracie směřuje proti rodině!** Některé členské státy podporují eutanázii a tzv. registrované partnerství homosexuálů, včetně adopce dětí.

Pedofilie přijde zřejmě později, neboť veřejnost ještě není na přijetí takových zvráceností dostatečně připravena.

V Chartě základních práv je ještě jeden důležitý článek, a ten je skutečně znepokojující: v článku 52 totiž stojí, že základní práva (jako svoboda vyjadřování) mohou být zrušena, ukáže-li se to jako "nutné", a bude-li to odpovídat "stanoveným cílům" EU.

Principem politického myšlení představitelů EU, stejně jako marxistů je historický determinismus a přesvědčení o odumírání národů.

Podle historického determinismu probíhají dějiny po nezměnitelných drahách, lhostejno, co činíme my, až do vítězství socialismu a komunismu. Přesně tyto obrazy jsou v EU opětovně používány. Všichni politici, včetně českých, používají příklad vlaku, který se již rozjel a kdo nenaskočí, má smůlu. Nikdo ale přesně neví, do kterého cílového nádraží vlak jede!

Nesmí se diskutovat o tom, zda jsou k EU alternativy. Myšlenku, že státy jednou zmizí i s národy, propagoval kdysi Lenin. Totéž dnes říkají ideologové Evropské unie. Podobná ideová východiska a tožný iracionální dogmatismus!

Smlouvy EU jsou uzavírány na věčnost bez možnosti odstoupení

Když čteme text smlouvy z Amsterdamu, smlouvu z Maastrichtu a smlouvu z Nice, pak jsou to vždy jen změny předešlých smluv, takže nevíme, co právě platí. Nikdo kromě eurokracie samotné tyto smlouvy přesně nezná a není oprávněn je interpretovat. EU se prezentuje jako těleso v procesu neustálé revoluce, což je mj. základní ideovou náplní trockismu! Každá smlouva o podobě EU vydrží jen pár let. Tyto smlouvy jsou ovšem uzavírány na věčnost. U každé smlouvy je dle mezinárodního práva normální, že se předpokládá trvání například 20 let, a potom možnost prodloužení. Smlouvy EU nepředpokládají žádnou možnost odstoupení.

EU je právnické monstrum

EU není ani spolkem států ani spolkovým státem. Tato varianta byla zvolena úmyslně. Pokud bychom chtěli tuto formu přesně formulovat jedná se o nedemokratickou nelegitimní diktaturu. Evropská unie není řízena demokraticky, nýbrž radami, komisemi a komitéty a sama by neobstála, kdyby byla posuzována měřítky, jimiž její orgány hodnotí stav demokracie v jiných zemích. Je zde postaveno na hlavu vše, co z normální demokracie známe. Pokud bychom měli přesně definovat systém vlády v EU, museli bychom říci, že se jedná o diktaturu sovětů bez demokratické kontroly a legitimacy.

Další kuriozitou je justice s Evropským soudním dvorem ve Štrasburku, který nevykládá jen stávající právo, nýbrž vlastní právo i tvoří. Nejnebezpečnější zásadou EU je, že evropské právo je nadřazeno právu národních států, což platí teprve od Amsterodamské smlouvy. Trpké důsledky této "maličkosti" obyvatelstvo evropských zemí ještě pocítí.

Rozdělení moci - vláda komisařů v EU

V samém centru vlády stojí, dvacet komisařů. Počet komisařů má být podle smlouvy z Nice, zvýšen až na 27. Při 27 členech EU by každá země měla v komisi jedno křeslo. Dnes však mají velké země dva komisaře a malé jednoho. A když vstoupí ještě více členů než 27, mají komisaři rotovat, protože celkový počet komisařů nesmí vystoupit nad 27.

Komisaři mají nesmírnou moc, i když Evropská komise není v pravém slova smyslu vládou. Nemá žádnou armádu ani policii. Nemá žádnou státní správu. Komisaři rozesílají pouze směrnice vládám jednotlivých zemí a udělují pokuty, pokud nejsou směrnice realizovány. Tito strážci smluv, mají značný vliv i v hospodářství.

Komisaři mají téměř neomezenou moc jako v bolševických dobách v Rusku, neboť jediný volený a tím kontrolovatelný orgán EU je Evropský parlament, který ovšem nemá právo přijímat zákony. Ani zákony zrušit !

Komisaři mají tedy vyšší pravomoci než volené orgány. Když přijde směrnice z Bruselu, musí ji národní parlamenty zavést do právního systému svých států. To znamená, že se musí sejít např. český parlament a směrnici si prostudovat a udělat z ní zákon. To je povinnost členské země EU! Kromě směrnic existují ještě rozhodnutí, doporučení a stanoviska evropské komise.

Evropská komise podporuje moc koncernů

Evropská komise je důležitá pro velké koncerny, protože v Bruselu se vytvářejí základy zákonů. Evropské podniky proto dávají komisi zadarmo k dispozici praktikanty, takže zákony, které se koncernů dotýkají, jsou formulovány jejich lidmi. U nás vidíme podobnou symbiózu například v poradním sboru ministra financí Bohuslava Sobotky, který je tvořen soukromými finančníky, podílejících se tak na zákonech, jež se jich přímo týkají.

Největší vliv v Bruselu má údajně "Evropský kulatý stůl průmyslu". To je plně neformální klub, v úplně nenápadné budově, kde jsou zastoupeny špičky evropského hospodářství. Ale ne jako firmy, nýbrž osobně. Člověk nemusí mít příliš fantazie, aby mu došlo že přes tyto lóže prochází většina důležitých rozhodnutí v Bruselu.

Kromě zmíněného spolku má mimořádný vliv také tzv. Coreper, komitét stálých zástupců, tvořený velvyslanci členských zemí v Bruselu. I to je velmi mocné grémium. Když lidé z Coreperu spolu zasedají a něco vypracovávají, pokaždé je u toho někdo z Evropské komise. To je samozřejmě výsměch každému rozdělení moci!

Co z toho vyplývá pro Českou republiku

Z těchto a mnoha dalších faktů jednoznačně vyplývá, že Evropská unie je ve skutečnosti novým Sovětským svazem Evropy, jak se nedávno vyjádřil člen italské vlády Umberto Bossi. V západoevrop-

ských státech dochází ovšem v posledních letech k nárůstu vlivu národně konzer-vativních sil, které usilují o zlomení moci eurokracie a socialistické internacionály. O osvobození Evropy hovoří pravicové síly ve Francii, Rakousku, Itálii, Holandsku, Anglii, Irsku i v samotné Belgii. Zlomit moc socialistického molochu se rozhodli Norové, kteří odmítli již poněkolkáté vábení rudých sirén a stejně jako Švýcaři řekli v referendu EU své jasné ne.

Nervozita rudých komisařů dosáhla vrcholu zejména po irském "Ne" smlouvě z Nice, bez které není rozšíření možné. Proto naordinovali Irsku nedávné opravné referendum, prováděné masivní mediální kampaní.

Bruselští plánovači potřebují kandidátské země dostat do evropského svazu co nejdříve, neboť nespokojenost v Evropě stoupá a ani zkorumpovaní evropští politici neskýtají záruky, že udrží v tomto žaláři národů rozezlené a okrádané občany. V několika zemích již začaly podpisové akce za vystoupení z Evropské unie. Tyto akce organizuje především radikální pravice, z které mají eurosocialisté stále větší obavy a snaží se ji v médiích cejchovat jako extremistickou. Rozšířením o Českou republiku, Polsko, Maďarsko, Slovensko, Litvu, Lotyšsko, Estonsko, Slovinsko, Kypr a Maltu a v druhé vlně o Rumunsko, Bulharsko a Turecko chtějí vládcí EU otupit ostří národního uvědomění v členských zemích. Také tuhý odpor Anglie, Dánska a Švédska k přijetí společné měny Euro vyvolává v Bruselu stále větší vrásky.

Kandidátské země by měly posloužit jako klín mezi evropské národy. Počítá se s tím, že vlády a politici jsou v těchto zemích natolik zkorumpovaní a lační po snadném zisku a výhodných prebendách, že klidně prodají svoji nezávislost a pomocí zmanipulovaných sdělovacích prostředků dokáží národ oklamat. Co mají společného naše politické hvězdy a stovky ochočených no-vinářů? Jejich základním zaklínadlem byla, je a bude Evropská unie a snaha přesvědčit naše občany o výhodách vstupu ČR do EU!

I přes masivní kampaň, na kterou **žádá ministr zahraničí dvě stě miliónů korun**, se ale stále nedaří přesvědčit většinu národa. Členové sdružení "Občané proti EU" proto požadují, aby prostředky věnované na kampaň z peněz daňových poplatníků byly rovnoměrně rozloženy mezi příznivce i odpůrce vstupu!

Vyzýváme občany České republiky, aby v připravovaném referendu, které rozhodne o bytí a nebytí suverénního českého státu, řekli své jasné a rozhodné "ne" vstupu naší vlasti do současné Evropské unie. "Občané proti EU" využijí všech ústavních prostředků, aby tomuto tragickému kroku zabránili.

Vyzýváme rovněž státní orgány ČR, aby konečně umožnili svobodnou debatu o všech aspektech našeho případného vstupu do EU.

Vyzýváme rovněž média, aby se zbavila tlaku, který je na ně ze strany vládnoucí eurokracie vyvíjen a kriticky se postavila na obranu svobody informací.

Vyzýváme i poslance a senátory, aby přestali sloužit zkorumpovaným sekretariátům svých stran a jako svobodní lidé se postavili do čela obrany našich národních zájmů!

Jsmo přesvědčeni, že hlas více jak padesáti procent občanů ČR, kteří odmítají vstup do tohoto evropského žaláře národů nemůže být umlčen! Věříme, že sjednocení zdravých sil dřímajících v našem národě povede k porážce proevropských pseudopolitiků, kteří jsou za vlastní výhody ochotni zaprodat národ cizí moci. Jako občané, kterým není lhostejný vlastní osud, všem zkorumpovaným zneužívatelům moci vzkazujeme, že jejich počínání bude historii hodnoceno jako vlastizrada a tak na ně bude později i pohlíženo.

Odmítáme stát se nástrojem v rukou eurokracie používaným proti kritikům unie v členských zemích, odmítáme se za příslib krátkodobých výhod neodvolatelně vzdát vlastní svobody!

Věříme, že samostatnost českého státu ubráníme!

"Svatý Václave, nedej zahynouti nám ani budoucím!"

V Praze dne 28. října. 2002

Kontaktní adresa: Ladislav Malý, Havlovská 28, 160 00 Praha 6,
e-mail: post.bohemia@seznam.cz, info@natia.cz, opeu@seznam.cz
www.natia.cz, www.volny.cz/vyber_cr